

Sygn. akt I CZ 116/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa B. W. i H. D.

przeciwko E. O.

o zachówek,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 stycznia 2016 r.,

zażalenia powódek na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 28 lipca 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Powódki B. W. oraz H. D. wniosły zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 28 lipca 2015 r. odrzucające ich skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 lutego 2015 r. z uwagi na jej wady konstrukcyjne. Sąd wyjaśnił, że powódki nie sprecyzowały w skardze podstaw kasacyjnych, zakresu zaskarżenia ani zakresu żądanego uchylenia wyroku.

W zażaleniu powódki zarzuciły obrazę art. 398⁴ § 1 k.p.c. i wniosły o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz nadanie sprawie dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych wraz z uzasadnieniem oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany.

Skarga kasacyjna musi więc precyzować, czy jej przedmiotem jest zaskarżenie wskazanego w niej wyroku w całości czy też w części. Jeżeli strona wnosząca skargę kasacyjną domaga się - jak powódki - uchylenie skarżonego orzeczenia, to zobowiązana jest wskazać, jaki jest zakres tego żądania, tj. „w całości” czy „w części”. Ponieważ powołany przepis nakazuje użycie precyzyjnego oznaczenia zakresu zaskarżenia i zakresu uchylenia, wobec tego ten element skargi nie może być dookreślany przez sąd w drodze interpretacji okoliczności związanych z przebiegiem postępowania i prawdopodobnym zamiarem skarżącego. Przytoczenie podstaw kasacyjnych wymaga z kolei przytoczenia konkretnego przepisu, który został zdaniem skarżącego naruszony, sprecyzowania sposobu naruszenia, a jeśli chodzi o zarzuty procesowe – także wyjaśnienia w jaki sposób zarzucane uchybienie mogło wpłynąć na rozstrzygnięcie sprawy. Przedmiotem zarzutów nie może być ocena dowodów ani ustalenia faktyczne (art. 398³ § 3 k.p.c.). W skardze powódek spełnione zostało tylko wymaganie oznaczenia zaskarżanego wyroku i w tym zakresie Sąd Okręgowy nie stwierdził usterek,

natomiast pozostałe elementy nie spełniają ustawowych wymagań. Skarżące nie wyjaśniły, w jakim zakresie zaskarżają wyrok, ani w jakim zakresie ma on zostać uchylony, nie przytoczyły też prawidłowo sformułowanych zarzutów, przy czym – jak można wnioskować z treści skargi, głównym przedmiotem zastrzeżeń skarżących są ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego, które legły u podstaw zaskarżonego rozstrzygnięcia. Tego rodzaju istotne wady skargi kasacyjnej nie podlegają usunięciu w trybie przewidzianym dla usuwania braków formalnych i skutkują odrzuceniem skargi *a limine* (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2008 r., V CZ 26/08, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2009 r., II UZ 9/09, OSNP 2010, nr 21-22, poz. 276).

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy oddalił zażalenie powódek na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.

kc